

Emlékeztünk...

*Bízzál, ügyed az Istené,
Ne félj, hogy porba ejtené
Drágán megváltott népét!*

*Ő rendelt segítőt melléd,
Ki vészben, viharban megvéd
Téged és szent igéjét.*

(Fabricius Jakab 1593 – 1654)

Június 5-én kegyeletes emlékezésre hívta a város lakóit a német származású evangélikusok gyomai közössége...

1862-ben épült templomban emlékező istentiszteletet tartott Tábornszky László püspökhelyettes, az egyházmegye esperese. A máskor oly kevés hívőt számláló templom most tömve volt. Eljöttek az endrődi katolikusok, és más felekezetűek, a Kereszténydemokrata Néppárt tagjai és sokan mások.

Az esperes úr mélyen szántó szavait, hazáról, magyarságról, németiségről, imádságos lélekkel hallgattuk.

Emlékeztünk a keserves időkre (1945. Jan. 4.!), amikor összegyűjtötték a városunk német származású lakóit. Nőket 18 évtől 40 évig, férfiakat 16-50 éves korig, hogy 3 napi élelemmel részt vegyenek „közös munkákban”. Gyomáról 171-en indultak el. A 3 napból 3-5 évig tartó büntető munka lett. Közülük, mintegy negyvennek, örök időre változott a büntetése, azok most is a volt Szovjetunióban porladnak.

Bűnük volt a származásuk, otthonuk a hideg, egészségtelen barakk, sorsuk az embertelen robot, értékük a megbélyegzés.

Többségük már egy szót sem tudott németül, mert számukra régen „kődbe vezett a Rajna”. Nekik már a Körös jelentette az életet. Mezőberényből történt áttelepülésük óta dolgos, becsületos polgárai voltak a településnek.

Akik bírták az évekig tartó kényszermunkát, rabságot, éhezést, és múmiává aszalódva évek múltán hazaérkeztek – se otthon, se családot nem találtak. Otthonukat idegenek lakták, hozzátartozóikat kizsuppolták Németországba.

A méltó szavak, és az alkalomhoz illő költemények, az emlékezés koszorúi, virágai mellé – melyek az obeliszk talapzatára kerültek – illő lenne, ha a Gyomakör és a Honismereti Egyesület közös összefogással részletesen, történelmi hűséggel feldolgozná golgotás életüket, mert éppoly kedvesek ők számunkra, mint Muhípuszta, Mohács, Rákóczi harcosai, a Szabadságharc hősei, Isonzó vagy a Donkanyar, a Holokauszt és 56 dicső halottai.

A hősök emléke örök és halhatatlan!